

MGR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 111. Carnegie Hall, New York City, 23 december 1938. Promotor/producer John Hammond organiseert zijn eerste concert onder de titel ^{Uit}From Spirituals to Swing'. In de jaren vijftig werden fragmenten daaruit voor het eerst op de plaat uitgebracht, toen werden Hammonds aankondigingen ingedubd alsof het 1938 was.

plaat 1 Hot Lips Page + Count Basie a/h Orchestra: Blues with Lips (Basie)
I-A/voorlaatst - 3:50 - Vanguard VSD 47/48

F en tenorsax-
ofonist Her-
schel Evans

^FTrompettist ^FHot Lips Page met Count Basie ^Fop het eerste ^FSpirituals to Swing-Concert van John Hammond, in Carnegie Hall op 23 december 1938. Het tweede was een jaar later, de selecties uit beide concerten werden onlangs heruitgebracht op twee LP's - het merk is Vanguard, de titel 'From Spirituals to Swing'. Hot Lips Page kwam in 1949 voor het eerst naar Europa en in '51 Nederland, hij overleed in New York City op 5 november 1954, 46 jaar oud. Frankie Newton, twee jaar eerder geboren dan Page, bracht het er niet veel beter af. Hij kwam uit de staat Virginia, verscheen 1926 in New York City en was toen 20. De enige echt belangrijke band waar hij even bij speelde was die van Chick Webb, in '33 was hij de trompettist op wat de laatste opnamen van Bessie Smith zouden worden, in '36 werkte hij bij Teddy Hill, later Luck Millinder. In het begin van de jaren veertig was hij betrekkelijk populair op 52nd Street, maar hij ging steeds minder spelen, wel schilderen. Maar ^Foverleed hij en was toen 48. Trompettist Frankie Newton op 13 januari 1939 voor Blue Bird in New York City met klarinettist Mezz Mezzrow, altsaxofonist Pete Brown, pianist James P. Johnson, gitarist Al Casey, bassist John Kirby en drummer Cozy Cole: "The blues my baby gave to me".

plaat 2 Frankie Newton a/h Orchestra: The blues my baby gave to me (Mezzrow)
B/voorlaatst - 3:13 - RCA Victor 741.046

"The blues my baby gave to me". Uit dezelfde session de Earl Hines-compositie "Rosetta".

plaat 3 Frankie Newton a/h Orchestra: Rosetta (Earl Hines)
A/laatst - 3:03 - RCA LPM 542

"Rosetta" uit de Blue Bird-session in New York City van Frankie Newton and his Orchestra op 13 januari 1939 met Mezz Mezzrow-klarinet, Pete Brown-alt-saxofoon, James P. Johnson-piano, Al Casey-gitaar, John Kirby-bas, Cozy Cole drums. Trompettist Newton deed 7 april mee aan ~~MEZ~~ een session voor de Berlijnse vluchtelingen Alfred Lion en Francis Wolff op hun toen juist gestart ^Fde platenmerk Blue Note. In de groep die de 'Port of Harlem Jazzmen' werd genoemd: J.C. Higginbotham-trombone, Albert Ammons-piano, Teddy Bunn-gitaar, Johnny Williams-bas en Big Sid Catlett-drums. Dit is "Mighty Blues"

plaat 4 Port of Harlem Jazzmen: Mighty Blues (geen comp. op label)
B/1 - 4:35 - Blue Note B-6509

En "Mighty Blues" werd gevolgd door "Rockin' the Blues".

idem

Port of Harlem Jazzmen: Rockin' the blues (geen comp. op label)
B/2 - 4:26 - idem

"Rockin' the Blues", de Port of Harlem Jazzmen voor het nieuwe merk Blue Note op 7 april 1939 in New York City. Frankie Newton-trompet, J.C. Higginbotham-trombone, Albert Ammons-piano, Teddy Bunn-gitaar, Johnny Williams-bas. Big Sid Catlett-drum. Harry Hagg James kwam uit een circus-familie, als 7-jarige speelde hij slagwerk in het orkest van zijn vader. Dat was 1923, want hij is 15 maart 1916 in Albany, Georgia, geboren. Toen Harry James 10 was ging zijn vader hem trompettes geven, nadat de familie in '31 naar Texas was verhuisd speelde de trompettist daar met allerhande orkesten, ook in New Orleans. Ben Pollack nam hem in '35 op in zijn orkest, vandaar kwam in januari '37 de sprong naar Benny Goodman en nationale roem. 29 augustus van dat jaar deed hij mee aan een wat andersoortige kwartetopname van pianist Teddy Wilson. John Simmons speelde bas en Red Norvo vibrafoon, maar zonder het mechaniek dat nu juist het vibrato maakt. "Ain't misbehavin'".

plaat 5

Teddy Wilson Quartet: Ain't misbehavin' (Fats Waller, Andy Razaf)
I-B/4 - 3:02 - CBS 88499

Fats Waller's "Ain't misbehavin'", 29 augustus 1937 in Los Angeles voor Brunswick door Harry James-trompet, Red Norvo-vibrafoon met stilstaande moter, leider Teddy Wilson-piano, John Simmons-bas. Het was de oorspronkelijk niet uitgebrachte B-take. Harry James verliet Benny Goodman's orkest ~~in~~ in december 1938 ^(2 maanden later) om een eigen band te beginnen - en die leidt hij tot op de dag van vandaag - intussen maakte hij als orkestleider opnamen met soms musici uit Goodman's, soms uit Count Basie's orkest. En verder met wat kleinere formaties. Een kleine selectie uit zijn werk begint met een opname van 1 december '37 met een band voornamelijk uit Basie-~~musici~~musici bestaand. "Life goes to a party", slot van deel 111 in de NOS Jazzgeschiedenis, MdR.

plaat 6

Harry James a/h Orchestra: Life goes to a party (Benny Goodman, Harry James)
II-A/1 - 2:52 - idem

0 0 0 0 0

opn. 28-1,82

NA 59685

33'38"

lw. 31'50"